

den Garanti, som et Finansudvalgs Behandling af et saadant Tillægsbevillingsforslag i og for sig skulde kunne byde dem, nemlig den Garanti, at hver Enkelt-
hed har været prøvet og overvejet til dets yderste Konsekvenser. Dette vilde simpelt hen være fysisk umuligt, selv om hvert eneste Minut paa Dagen, og Natten med, havde været anvendt til Møde i Finansudvalget om denne Sag. Behandlingen har i meget høj Grad ikke kunnet være andet end Tagen til Efterretning, Meddelelser, givne fra Regeringen om, hvorledes Budgetterne faktisk stillede sig paa det Tidspunkt, da Ændringsforslagene fremkom. I saa Henseende vilde Forslaget ikke saa overmaade meget afvige fra selve Statsregnskabets Aflæggelse, som jo ogsaa er en Meddelelse fra Regeringen om, hvorledes Forholdene faktisk er, idet der saa senere finder en Prøvelse Sted af Statsrevisionen. Ligesom jeg antager, at Rigsdagen for sit Vedkommende i dens Sekretariat maa tage Forbehold med Hensyn til Muligheden af, at der i dette omfangsrige Værk og i Udarbejdelsen af Betænkningen, Ændringsforslagslisten og Optællingen af Hovedsummerne kan være indløbet Fejl, saaledes tror jeg, at Udvalget for sit Vedkommende maa tage et mere almindeligt Forbehold overfor Tilslutning til mange af disse store Bevillinger, i alt Fald gør jeg det paa mine egne og Meningsfælles Vegne.

I øvrigt skal jeg kun gøre nogle Bemærkninger om de enkelte Samraad, som er foranledigede af os, og om de Ændringsforslag, om hvilke der i Udvalget har været Uoverensstemmelse. Dog vil jeg gerne forinden gøre nogle Bemærkninger af almindelig Karakter. Jeg har set i et Blad, tilhørende det nuværende Regeringsparti, den Udtalelse, at Finansudvalget egentlig var Kilden til en ødsel Statshusholdning, idet Finansudvalgets Enevælde var stor, og man ved at søge til Finansudvalget og dær tilvejebringe Stemning for en Sag kunde øve Tryk paa Ministeren og saa vende tilbage med Krav, som Finansudvalget sluttede sig til. Det er ikke mit Indtryk af Finansudvalgets Forhandlinger i Aar, at Finansudvalget i stort Omfang har øvet Tryk paa Regeringen i Retning af Forøgelse af Bevillingerne, tværtimod; de Bevillingsforøgelser, som skyldes Initiativ fra Finansudvalget, er ganske sikkert meget smaa, medens de Bestræbelser, Finansudvalget har udfoldet for at holde igen, er meget større, end det er muligt at se af Betænkningen, idet de ofte har givet sig Udtryk i, at Tingen er forsvundet. Jeg

vil gerne overfor den Opfattelse, at Finansudvalget i Virkeligheden virker som et Naadesekretariat — dette Udtryk blev brugt i det vedkommende Blad —, hævde, at saaledes har det ikke virket i Aar. Det er til Regeringens Forslag, Finansudvalget har taget Stilling, og det har ikke øvet noget Tryk paa Regeringen i Retning af at forøge Bevillingerne.

Det første Samraad, der har fundet Sted, har drejet sig om Statsbanernes Kulbeholdninger eller, rettere sagt, om Jernbaneraadets Henstillinger angaaende disse Kulbeholdninger. Da Jernbaneraadets Henstillinger ikke har kunnet optrykkes i Finansudvalgets Betænkning paa Grund af Vanskeligheder med Hensyn til Tiden — hvilket ogsaa har medført, at andre Ting ikke er kommet med —, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad det er, Jernbaneraadet har udtalt sig om vedrørende disse Kulbeholdninger. Der afholdtes et Møde i Jernbaneraadet den 17. Februar d. A., hvor Etatsraad F. Kier rejste Spørgsmaalet om Statsbanernes Kulbeholdninger. Han udtaler, at han ikke har taget Ordet for at komme ind paa den rent politiske Debat, som har fundet Sted i Folketinget, men for rent sagligt at behandle Spørgsmaalet om det hensigtsmæssige i, at Statsbanerne ligger med Kulbeholdninger for et helt Aar. Han siger herom: „Efter det i Rigsdagen oplyste ligger Statsbanerne nu med ca. et Aars Forbrug af Kul, og en Del af disse har alt været oplagrede adskillige Maaneder. Selvantændelser har ofte fundet Sted. Der rejser sig da det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt at søge Kullene brugt saa snart som muligt, vel at mærke ikke ved Bortødslen til unyttige Formaal, men ved at søge Kullene afsat til Kommuner, andre Institutioner og de handlende, hvilket selvfølgelig kun kan ske til de til enhver Tid gældende Markedspriser eller mulig lidt derunder. En stor Del af Statsbanernes amerikanske Kul er ypperligt egnede til Gasværksbrug. Det er mig bekendt, at København i den allersidste Tid har set sin Fordel ved at købe amerikanske Kul og ikke engelske. Selvfølgelig er det lettere sagt end gjort at faa saadant Salg ordnet, men jeg formener, at det bør forsøges, ogsaa fordi en saadan Transaktion vilde spare noget paa Importen og derved virke til Gavn for Valutaen. Tabet — der paa denne Maade kan over-
ses — burde afskrives paa Statskassen eller mulig som særligt Tab paa Statsbanernes Budget. Under alle Omstændigheder